

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 29 kwietnia 2026 r.,
wniosku sędziego Sądu Najwyższego D.D.
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego K.G.,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego K.G. od rozpoznania
sprawy III KB 190/25.**

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego D.D. pismem z dnia 3 marca 2026 r., (k. 41) złożył wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego K.G. od ponownego rozpoznania wniosku o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie M.F. w sprawie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie o sygn. akt II AKa 116/24. Zauważył, że obaj ww. sędziowie zostali powołani na urząd sędziego Sądu Najwyższego w wyniku uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Wskazał, że sędzia M.F. postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 4 grudnia 2025 r., sygn. akt I AKo 175/25, został

wyłaczony od rozpoznania sprawy II AKa 116/24. Sędzia K.G., zasiadając w składzie orzekającym oceniającym zasadność tego postanowienia, a w istocie przeprowadzającym ponowny tzw. test sędziwego, w trybie art. 42a § 3 u.s.p. zmuszony byłby do zajęcia stanowiska odnośnie do okoliczności, która jego bezpośrednio dotyczy, albowiem związana jest z tożsamą procedurą nominacyjną.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie sędziego zasługiwał na uwzględnienie.

Odnosząc się na wstępie do kwestii dopuszczalności wniosku o wyłączenie sędziego, zgłoszonego przez innego sędziego ze składu orzekającego należy przytoczyć tezę wyrażoną w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022/6/22, LEX nr 3348360), zgodnie z którą: „kontrola bezstronności sędziego prowadzona przez właściwy sąd z urzędu w trybie art. 42 § 1 k.p.k. może zostać uruchomiona również przez każdego sędziego zasiadającego w jego składzie”.

Przechodząc do warstwy merytorycznej, wskazującej na trafność badanego wniosku jako oczywiste jawi się to, iż rozpoznawanie przez sędziego sprawy, w której podważano status sędziego z uwagi na wadliwość trybu jego powołania w sytuacji, w której wadliwość tego rodzaju dotyczy również tego sędziego Sądu Najwyższego, mogłoby w odczuciu społecznym uzasadniać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego (*nemo iudex idoneus in propria causa*).

Problem zaś samej wadliwości powołania na urząd sędziego Sądu Najwyższego w wyniku uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), był przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2.06.2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie zaś problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego K.G. od ponownego rozpoznania wniosku o zbadanie przez sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie M.F. wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie o sygn. akt II AKa 116/24.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]